

Łaniewska, Grażyna / Zdziech, Stanisław

Sprawozdanie z II Kongresu Rodzin Archidiecezji Białostockiej, 16-17 maja 1997 r. Białystok

Studia Teologiczne 15, 348-350

1997

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

GRAŻYNA ŁANIEWSKA
KS. STANISŁAW ZDZIECH

SPRAWOZDANIE Z II KONGRESU RODZIN ARCHIDIECEZJI BIAŁOSTOCKIEJ 16 - 17 MAJA 1997 r. BIAŁYSTOK

W dniach 16 - 17 maja br. odbył się II Kongres Rodzin Archidiecezji Białostockiej. Nawiązał on do tradycji I Kongresu Rodziny zorganizowanego w 1994 r. w ścisłej łączności z przeżywanym uroczyscie w Polsce XVIII Międzynarodowym Kongresem Rodziny.

Kilka lat oddzielających te wydarzenia przyniosło wiele zmian w sytuacji rodziny zarówno w płaszczyźnie gospodarczej, jak też prawnej i edukacyjnej.

Także głęboko przeżywane problemy globalne stawiane na międzynarodowych konferencjach w Kairze, Pekinie, Istambule zrodziły naturalną potrzebę szerszej refleksji tej problematyki i przedstawienia jej białostockiej społeczności.

Trudy organizacji Kongresu podjęły wspólnie: Duszpasterstwo Rodzin, Stowarzyszenie Rodzin Katolickich, Ruch Domowego Kościoła, Katolickie Stowarzyszenie Lekarzy Polskich, Redakcja pisma młodzieży katolickiej i patriotycznej „Bastion”.

W dyskusjach nad programem przyjęto szeroko formułę Kongresu jako wydarzenia społecznego angażującego możliwie największe autorytety i grona uczestniczące. W ramach Kongresu chciano przedstawić szeroką ofertę uczestnictwa w sesjach naukowych, imprezach kulturalnych i sportowych, dając możliwość również piknikowej atmosfery budującej wspólnotę. Zaproponowano ruchom i organizacjom katolickim prezentację swoich działań na rzecz rodziny.

Taka formuła uzyskała akceptację Ks. Arcybiskupa i Prezydenta Białegostoku, którzy objęli honorowy patronat nad Kongresem.

Informacje i zaproszenie wiernych do udziału w Kongresie połączono ze zbiórką do puszek na Fundusz Obrony Życia, w niedzielę 11 maja, we wszystkich parafiach Archidiecezji. Każdy zainteresowany mógł otrzymać szczegółowy program Kongresu. Plakaty i transparenty przypominały o tym wydarzeniu. Zapowiedziały je również gazety lokalne i radio.

Filharmonia Białostocka przyjęła propozycje obecności Kongresu na koncercie w dn. 16 V. Znak Kongresu, słowo Duszpasterza Rodzin, programy - to akcenty tej obecności. Nawiązując do nich wybitny solista Roman Lasocki w pięknych i wzruszających słowach mówił o muzycznych rodzinach i o muzyce, głębokiej formie modlitwy. Słowa te i obecność Kongresu na Koncercie zostały bardzo życzliwie przyjęte przez białostocką publiczność.

Zaproszenie do udziału w Kongresie ze swoim programem kabaretowym przyjął Wojciech Cejrowski. Zgromadził On wieczorem 16 maja na wałach przy kościele św. Rocha tłumy słuchaczy.

Do programu imprez włączyły się Stowarzyszenie Chrześcijańskie „Kairos” z koncertem Antoniny Krzysztoń i Katolicki Klub Sportowy „Piast” przy parafii Duża Świętego organizując imprezy terenowe.

Dwie sesje kongresowe w pałacu Branickich i w sali kina „Ton” zgromadziły liczne audytorium. W piątek przeważali studenci i lekarze. Szczególnie uroczystą oprawę miała główna sesja kongresowa, w sobotę 17 maja w kinie „Ton”. Otworzyli ją Arcybiskup Metropolita i Prezydent miasta Białegostoku. Odmówiono wspólnie modlitwę Ojciec nasz i wysłuchano hejnału Kongresu, który stanowił przypomnienie I Kongresu. W przerwie między sesją poranną a dyskusją panelową, w podcieniach katedralnego muru uczestnicy mieli możliwość posilenia się kielbaskami, wypicia kawy i herbaty, zakupu dobrej książki oraz zapoznania się z różnymi stoiskami prezentującymi działania ruchów i wspólnot dla rodziny. O godz. 18⁰⁰ w Katedrze została odprawiona uroczysta Msza św. koncelebrowana, której przewodniczył i homilię wygłosił Abp. Stanisław Szymborski.

Duże szczęście mieli organizatorzy w zapewnieniu znakomitej obsady prelegentów na sesje w dniach 16 i 17 maja.

Bp Stanisław Stefanek - Ordynariusz Łomżyński, Przewodniczący Rady Episkopatu Polski ds. Rodziny, Dyrektor Instytutu Studiów nad Rodziną w Łomiankach.

Prof. Piotr Jaroszyński - prof. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Prof. Krystyna Ostrowska - prof. Uniwersytetu Warszawskiego, Dyrektor Centrum Metodycznego Pomocy Psychologicznej - Pedagogicznej MEN. Współautorka i redaktor materiałów pomocniczych dla rodziców, nauczycieli i wychowawców pt. „Przygotowanie do życia w rodzinie”.

O. Karol Meissner - benedyktyn, lekarz - psychiatra, autor licznych książek poświęconych miłości, małżeństwu, życiu seksualnemu. Łączący znakomitą erudycję z przejrzystością wykładu i mądrością życiową.

Ewa Kowalewska - Dyrektor Human Life International - Europe, Prezes Forum Kobiet Polskich - Kobieta w Świecie Współczesnym, członek zarządu: Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia, Stowarzyszenia Nauczycieli NPR, dziennikarz, uczestnik konferencji ONZ - Kopenhaga, Pekin, Istambuł, Rzym.

Dr Jan Szafraniec były senator RP, członek krajowej Rady Radia i TV założyciel Stowarzyszenia Ochrony Radiosłuchacza i Telewidza, wykładowca AM w Białymostku.

Prof. Włodzimierz Fijałkowski - nestor polskich ginekologów w obronie życia i sumienia.

Wystąpienia prelegentów spotkały się z wielkim zainteresowaniem. Bp Stanisław Stefanek polemizując z szeroko rozpowszechnionym spojrzeniem na człowieka

i rodzinę z pozycji funkcjonalizmu i pozytywizmu prawnego, wg których wartość człowieka zależy od funkcji jaką spełnia i od prawa jakie przyznają mu inni, ukazał rzeczywistą genealogię człowieka i rodziny. Ich wartość i godność płynie z miłości stwórczej Boga, z miłości ofiarnej Chrystusa, z doświadczenia przodków. Człowiek i rodzina jawi się więc jako dzieło Boże, jako owoc narodowej tradycji. Takie widzenie zabezpiecza rodzinę przed zamachami na jej trwanie i zadania.

Temat narodu, jako społeczności, która może dopełnić rozwój człowieka zapoczątkowany w rodzinie podjął prof. Piotr Jaroszyński. Ukazał on zakusy wszelkich systemów totalitarnych, aby rozbić rodzinę dla realizowania utopijnych ideałów państwowych. Podkreślił szczególną zgodność nauczania papieskiego z antycznym przesłaniem Odysei, że ludzie, którzy zapominają o swym narodzie ulegając czarowi szukania przyjemności przestają być ludźmi i degradują się do stanu trzody chlewnej (historia Kirke).

Dr Jan Szafraniec przedstawił zagrożenia wynikające z nieodporności społeczeństwa wobec przekazu telewizyjnego, którego emisja nie liczy się z wrażliwością zwłaszcza dzieci i młodzieży. Prof. Krystyna Ostrowska zreferowała sytuację ścierania się dwóch opcji wychowawczych dotyczących dziedziny seksualności. Pierwsza to - wychowanie seksualne nastawione na informację i rozbudzanie zainteresowań młodzieży, druga to - wychowanie prorodzinne zmierzające ku integracji osobowej wychowanka. Profesor zdecydowanie stwierdziła, że w dyskusjach ministerialnych występuje przeciwko wprowadzeniu przedmiotu wychowanie seksualne.

O. Karol Meissner ukazał różne funkcje ludzkiej seksualności. Trudne wymagania Ewangelii są jedyną drogą do ludzkiego szczęścia i rozwoju.

Szczególne zagubienie kobiety wynikające z braku autentycznej miłości i krzywdy spowodowanej egoistycznym traktowaniem przez mężczyznę ukazała pani Ewa Kowalewska. W tej sytuacji widzi ona źródło feminizmu. Sposobem jego przezwyciężania jest budowanie autentycznych relacji miłości. Feminizm jest zjawiskiem groźnym, gdyż tworząc struktury przedstawicielskie i opiniotwórcze propaguje postawy przeciw życiu i rodzinie.

Wdzięczni Bogu i ludziom za przeżycia kongresowe organizatorzy pragną podziękować za życzliwą współpracę i pomoc finansową tym, którzy jej nam udzieliли.